

СЛУЖБЕН ВЕСНИК НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

Број 10

Год. LXVI

Понеделник, 25 јануари 2010

Цена на овој број е 210 денари

www.slvesnik.com.mk

contact@slvesnik.com.mk

СОДРЖИНА

	Стр.		Стр.
187. Закон за дополнување на Законот за Владата на Република Македонија.....	1	194. Решение од Комисијата за хартии од вредност.....	9
188. Закон за правосудниот испит.....	3	195. Решение од Комисијата за хартии од вредност.....	10
189. Закон за изменување на Законот за личната карта.....	8	196. Одлука на Уставниот суд на Република Македонија, У.бр. 20/2009 од 13 јануари 2010 година.....	10
190. Одлука за давање согласност на Годишната инвестициона програма за 2010 година на ЈП ХС „Злетовица“-Пробиштип.....	8	197. Одлука на Уставниот суд на Република Македонија, У.бр. 232/2008 од 13 јануари 2010 година.....	11
191. Одлука за давање согласност на Инвестиционата програма на ЈП Службен весник на Република Македонија за 2010 година.....	8	Меѓународни договори	
192. Решение за давање согласност на Статутот на ЈУ Меѓуопштински центар за социјална работа Дебар.....	9	1. Закон за ратификација на Договорот меѓу Владата на Република Македонија и Владата на Република Унгарија за соработка и меѓусебна помош во случај на катастрофи.....	1
193. Решение од Комисијата за хартии од вредност.....	9	Огласен дел.....	1-40

СОБРАНИЕ НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

187.

Врз основа на член 75 ставови 1 и 2 од Уставот на Република Македонија, претседателот на Република Македонија и претседателот на Собранието на Република Македонија издаваат

У К А З

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ДОПОЛНУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ВЛАДАТА НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

Се прогласува Законот за дополнување на Законот за Владата на Република Македонија,

што Собранието на Република Македонија го донесе на седницата одржана на 21 јануари 2010 година.

Бр. 07-280/1
21 јануари 2010 година
Скопје

Претседател
на Република Македонија,
Горге Иванов, с.р.

Претседател
на Собранието на Република
Македонија,
Трајко Вељаноски, с.р.

ЗАКОН ЗА ДОПОЛНУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ВЛАДАТА НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

Член 1

Во Законот за Владата на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ број 59/2000, 12/2003, 55/2005, 37/2006, 115/2007, 19/2008 и 82/2008), по членот 39 се додава нова Глава XI-а со три нови члена 39-а, 39-б и 39-в, кои гласат:

„XI-а. ДРЖАВЕН СЕКРЕТАР

Член 39-а

(1) Државен секретар се именува во министерства-та, Секретаријатот за европски прашања и Секретаријатот за спроведување на Рамковниот договор.

(2) Државниот секретар го именува Владата на предлог на министерот, односно функционерот кој раководи со органот од ставот (1) на овој член.

(3) Државниот секретар има статус на функционер.

(4) Државниот секретар за својата работа непосредно одговара пред Владата и министерот, односно функционерот кој раководи со органот од ставот (1) на овој член.

Член 39-б

Мандатот на државниот секретар завршува со мандатот на Владата.

Член 39-в

(1) Државниот секретар со својата работа обезбедува ефикасно и ефективно работење на органот, како и обединување на работата на органот; раководи со стручната служба на органот и дава упатства на раководните и другите службеници, особено во контекст на управувањето со човечките ресурси; одговара за унапредувањето на организацијата и условите за работа на органот, уредноста и ажурноста во работата по предметите и вршењето на работите во органот, како и спроведувањето и остварувањето на стратешкиот план, програмата за работа и буџетот на органот; се грижи за навремено спроведувањето на одлуките и заклучоците на Владата, како и насоките и упатствата на функционерот кој раководи со органот; учествува во работата на Генералниот колегиум на државни секретари; координира со подготвувањето на извештаи, предлози, програми, информации и други материјали, како и материјали за седници на Владата, непосредно соработува со генералниот секретар на Владата, со другите секретари и функционери кои раководат со други органи; одржува контакти на соодветно ниво со домашни и меѓународни организации, кога за тоа е овластен учествува во работата на работните тела на Собранието на Република Македонија и Владата на Република Македонија и врши и други работи.

(2) Државниот секретар ги врши и работите кои ги вршат секретарите во однос на правата, обврските и одговорностите на државните службеници согласно со Законот за државните службеници.“

Член 2

Државните секретари именувани пред денот на започнувањето на примената на овој закон, продолжуваат да ја вршат функцијата како државни секретари согласно со овој закон.

Член 3

Државните секретари именувани од редот на раководни државни службеници, согласно со Законот за државните службеници („Службен весник на Република Македонија“ број 59/2000, 112/2000, 34/2001 103/2001, 43/2002, 98/2002, 17/2003, 40/2003, 85/2003, 17/2004,

69/2004, 81/2005, 61/2006, 36/2007, 161/2008, 6/2009 и 114/2009), пред денот на започнувањето на примената на овој закон, по истекот на мандатот се распоредуваат на работно место со звање што го имале пред да се именуваат за државни секретари.

Член 4

Со започнувањето на примена на овој закон престануваат да важат одредбите од членовите 6-а став 2 и 11 став 2 и во членот 36 став 2 зборовите: „Државен секретар“ и бројот „625“ од Законот за државните службеници („Службен весник на Република Македонија“ број 59/2000, 112/2000, 34/2001 103/2001, 43/2002, 98/2002, 17/2003, 40/2003, 85/2003, 17/2004, 69/2004, 81/2005, 61/2006, 36/2007, 161/2008, 6/2009 и 114/2009).

Член 5

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“, а ќе започне да се применува од 22 март 2010 година.

L I G J

PËR PLOTËSIMIN E LIGJIT PËR QEVERINË E REPUBLIKËS SË MAQEDONISË

Neni 1

Në Ligjin për Qeverinë e Republikës së Maqedonisë ("Gazeta zyrtare e Republikës së Maqedonisë" numër 59/2000, 12/2003, 55/2005, 37/2006, 115/2007, 19/2008 dhe 82/2008), pas nenit 39 shtohet Kapitulli i ri XI-a me tre nene të reja 39-a, 39-b dhe 39-v, si vijojnë:

"XI-a. SEKRETARI SHETËTOR

Neni 39-a

(1) Sekretari shtetëror emërohet në ministri, Sekretariatin për Çështje Evropiane dhe në Sekretariatin për Implementimin e Marrëveshjes Kornizë.

(2) Sekretarin shtetëror e emëron Qeveria me propozimin e ministrit, përkatësisht funksionarit i cili udhëheq me organin nga paragrafi (1) i këtij neni.

(3) Sekretari shtetëror e ka statusin e funksionarit.

(4) Sekretari shtetëror për punën e vet përgjigjet drejtpërdrejt para Qeverisë dhe ministrit, përkatësisht funksionarit i cili udhëheq me organin nga paragrafi (1) i këtij neni.

Neni 39-b

Mandati i sekretarit shtetëror përfundon me mandatin e Qeverisë.

Neni 39-v

(1) Sekretari shtetëror me punën e vet siguron punë efikase dhe efektive të organit, si dhe bashkimin e punës së organit; udhëheq me shërbimin profesional të organit dhe u jep udhëzime nëpunësve udhëheqës dhe nëpunësve tjerë, veçanërisht në kontekst të menaxhimit me resurset njerëzore; përgjigjet për përparimin e organizimit dhe kushteve të punës së organit, rregullsinë dhe azhurnimin e punës për lëndët dhe kryerjen e punëve në organ, si dhe zbatimin dhe realizimin e planit strategjik, programit të punës dhe buxhetit të organit; kujdeset për zbatimin në kohë të vendimeve dhe konkluzioneve të Qeverisë, si dhe drejtimit dhe udhëzimit e funksionarit i cili udhëheq me organin; merr pjesë në punën e Kolegjiut të Përgjithshëm të Sekretarëve Shtetërorë; koordinon me përgatitjen e raporteve, propozimeve, programeve, informatave dhe materialeve tjera, si dhe materialeve për mbledhjet e Qeverisë, drejtpërdrejt bashkëpunon me Sekretarin e Përgjithshëm të Qeverisë, me sekretarët dhe funksionarët tjerë të cilët udhëheqin me organe tjera; mban

kontakte në nivel përkatës me organizata të vendit dhe ndërkombëtare, kur është i autorizuar për këtë merr pjesë në punën e trupave punuese të Kuvendit të Republikës së Maqedonisë dhe Qeverisë së Republikës së Maqedonisë dhe kryen edhe punë të tjera.

(2) Sekretari shtetëror i kryen edhe punët të cilat i kryejnë sekretarët lidhur me të drejtat, obligimet dhe përgjegjësitë e nëpunësve shtetërorë në pajtim me Ligjin për nëpunës shtetërorë.

Neni 2

Sekretarët shtetërorë të emëruar para ditës së fillimit të zbatimit të këtij ligji, vazhdojnë ta kryejnë funksionin si sekretarë shtetërorë në pajtim me këtë ligj.

Neni 3

Sekretarët shtetërorë të emëruar nga radhët e nëpunësve shtetërorë udhëheqës, në pajtim me Ligjin për nëpunës shtetërorë ("Gazeta zyrtare e Republikës së Maqedonisë" numër 59/2000, 112/2000, 34/2001, 103/2001, 43/2002, 98/2002, 17/2003, 40/2003, 85/2003, 17/2004, 69/2004, 81/2005, 61/2006, 36/2007, 161/2008, 6/2009 dhe 114/2009), para ditës së fillimit të zbatimit të këtij ligji, pas skadimit të mandatit sistemohen në vend pune me titullin që e kanë pasur para se të emërohen si sekretarë shtetërorë.

Neni 4

Me fillimin e zbatimit të këtij ligji, shfuqizohen dispozitat nga nenet 6-a paragrafi 2 dhe 11 paragrafi 2 dhe në nenin 36 paragrafi 2 fjalët: "I sekretari shtetëror" dhe numri "625" nga Ligji për nëpunës shtetërorë ("Gazeta zyrtare e Republikës së Maqedonisë" numër 59/2000, 112/2000, 34/2001, 103/2001, 43/2002, 98/2002, 17/2003, 40/2003, 85/2003, 17/2004, 69/2004, 81/2005, 61/2006, 36/2007, 161/2008, 6/2009 dhe 114/2009).

Neni 5

Ky ligj hyn në fuqi në ditën e tetë nga dita e botimit në "Gazetën zyrtare të Republikës së Maqedonisë", ndërsa do të fillojë të zbatohet nga 22 marsi 2010.

188.

Врз основа на член 75 ставови 1 и 2 од Уставот на Република Македонија, претседателот на Република Македонија и претседателот на Собранието на Република Македонија издаваат

У К А З ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ПРАВОСУДНИОТ ИСПИТ

Се прогласува Законот за правосудниот испит, што Собранието на Република Македонија го донесе на седницата одржана на 21 јануари 2010 година.

Бр. 07- 281/1
21 јануари 2010 година
Скопје

Претседател
на Република Македонија,
Горге Иванов, с.р.

Претседател
на Собранието на Република
Македонија,
Трајко Вељаноски, с.р.

ЗАКОН ЗА ПРАВОСУДНИОТ ИСПИТ

I. Општи одредби

Член 1

Со овој закон се уредуваат условите и начинот на спроведување на постапката за полагање на правосудниот испит (во натамошниот текст: испит) на дипломирани правници на правен факултет (во натамошниот текст: дипломирани правници).

Член 2

Испитот се полага заради проверка на стручната оспособеност на дипломираните правници за самостојна примена на прописи и вршење на правни работи за кои со закон или друг пропис е предвиден тој услов и начинот на вршење на практиката на дипломираните правници.

Член 3

Право на полагање на испит стекнуваат дипломираните правници кои работеле на правни работи во суд, Јавното обвинителство, Државниот правобранител, Народниот правобранител, други државни органи, органи на единиците на локалната самоуправа, адвокатура, нотаријат, извршители, трговски друштва и други правни лица и здруженија на граѓани.

Член 4

(1) Судовите, Јавното обвинителство, Државниот правобранител и Народниот правобранител можат да примаат на практика дипломирани правници кои се на работа во други државни органи, органи на единиците на локалната самоуправа, трговски друштва и други правни лица и здруженија на граѓани, по предвидената проверка на практичните знаења, ако практиката им е потребна за стручно оспособување и за стекнување услови за полагање испит.

(2) Судовите, Јавното обвинителство, Државниот правобранител и Народниот правобранител со акт ги уредуваат критериумите за прием на дипломираните правници на практика кои не се на работа кај органите од ставот (1) на овој член, ако практиката им е потребна за стручно оспособување и за стекнување услови за полагање испит.

(3) Практиката од ставовите (1) и (2) на овој член се изведува непрекинато, со полно работно време и трае две години.

II. Услови и начин на спроведување на испитот

Член 5

(1) Испит можат да полагаат лица кои се дипломирани правници со завршено четиригодишно високо образование на правни студии со работа од најмалку две години на правни работи во суд, јавно обвинителство, државен правобранител, народен правобранител, адвокат, нотар и извршител.

(2) Испит можат да полагаат и лица кои се дипломирани правници со завршено четиригодишно високо образование на правни студии со работа од најмалку три години на правни работи во други државни органи, органи на единиците на локалната самоуправа, трговски друштва и други правни лица и здруженија на граѓани.

(3) Испит можат да полагаат лица кои се дипломирани правници кои студирале според Болоњската декларација и имаат 300 кредити според европскиот кредит-трансфер систем (ЕКТС) со работа од најмалку една година на правни работи во суд, јавно обвинителство, државен правобранител, народен правобранител, адвокат, нотар и извршител.

(4) Испит можат да полагаат и лица кои се дипломирани правници кои студирале според Болоњската декларација и имаат 300 кредити според европскиот кредит-трансфер систем (ЕКТС) со работа од најмалку две години на правни работи во други државни органи, органи на единиците на локалната самоуправа, трговски друштва и други правни лица и здруженија на граѓани.

(5) Времето поминато на практика заради стручно оспособување во суд, јавно обвинителство, државен правобранител, народен правобранител, адвокат, нотар и извршител, во согласност со законот, во однос на условите за полагање на испитот се смета како време поминато на работа во тие органи.

Член 6

- (1) Испитот се состои од писмен и устен дел.
- (2) Писмениот дел од испитот се полага по предметите кривично и граѓанско право.
- (3) Усниот дел од испитот се полага по предметите:
  - 1) кривично право (кривично материјално и процесно право);
  - 2) граѓанско право (граѓанско материјално и процесно право);
  - 3) трговско право;
  - 4) трудово право и
  - 5) уставно уредување на Република Македонија, организација на судството и управно право, право на Европската унија, Европската конвенција за заштита на човековите права и основни слободи и Европскиот суд за човекови права.

Член 7

- (1) Испитот се полага според програма во која се содржани градивото, прописите и правната литература.
- (2) Програмата за полагање на испитот по предметите од членот 5 на овој закон ја донесува министерот за правда.

Член 8

- (1) Испитот се полага пред Испитна комисија составена од претседател и четири члена и нивни заменици, кои се именуваат од редовите на истакнати правници од практиката и од универзитетски професори по право и секретар на Комисијата од редот на вработените во Министерството за правда.
- (2) Претседателот, членовите на Испитната комисија и нивните заменици кои испитуваат по предметите согласно со членот 5 од овој закон, како и секретарот, мора да имаат положен испит.
- (3) Претседателот, членовите на Испитната комисија, нивните заменици и секретарот ги именува министерот за правда, согласно со принципот на соодветна и правична застапеност на сите заедници.
- (4) Во решението за именување на претседателот, членовите на Испитната комисија и нивните заменици се определуваат и предметите по кои тие ќе ги испитуваат кандидатите.
- (5) Мандатот на претседателот, членовите на Испитната комисија, нивните заменици и секретарот трае две години со право на повторен избор.

Член 9

Стручните и административните работи на Испитната комисија ги врши Министерството за правда.

Член 10

Испитот се полага во февруарска, априлска, јунска, октомвриска и декемвриска испитна сесија.

Член 11

- (1) Барањето за полагање на испит кандидатот го поднесува до Министерството за правда.
- (2) Со барањето за полагање на испитот кандидатот е должен да поднесе докази за исполнување на условите за полагање на испитот, пропишани со овој закон.

Член 12

- (1) Министерот за правда или од него овластено лице, со решение утврдува дали кандидатот ги исполнува условите за полагање на испитот.
- (2) Против решението со кое е одбиено барањето за полагање на испитот, може да се поведе управен спор пред надлежен суд во рок од 30 дена од приемот на решението.

Член 13

(1) На кандидатот на кој му е одобрено барањето за полагање на испитот, му се определува времето и местото за полагање на испитот, а кандидатот се известува во рок од осум дена пред полагање на испитот.

- (2) На кандидатот мора да му се овозможи да го полага испитот во рок од два месеца од денот на поднесениот барање за полагање на испитот.
- (3) Кандидатот е должен да го пријави испитот од 1 до 15 од претходниот месец (јануари, март, мај, септември и ноември).

Член 14

- (1) Испитот започнува да се полага со писмениот дел од испитот.
- (2) Кандидатот кој не го положил писмениот дел од испитот не се стекнува со право да го полага усниот дел од испитот.
- (3) Писмениот дел се состои од составување на одлука или некој процесен акт (жалба, обвинение, пресуда и слично) во конкретен предмет од кривично и граѓанско право.
- (4) При полагањето на писмениот дел од испитот кандидатот може да се служи само со закони и други прописи во кои не се содржани објаснувања, коментари и слично.
- (5) На кандидатот кој за време на полагањето на писмениот дел од испитот се користи со недоволени средства (закони со коментар и објаснување, мобилен телефон, претходно подготвени предмети и слично) или контактира со други лица, нема да му се дозволи натамошно полагање на испитот во таа испитна сесија.
- (6) Времето за изработка на писмената задача, одделно за секој предмет, изнесува по четири часа непрекинато.
- (7) Писмениот дел на испитот се оценува со оцена: положил со успех, положил и не положил.

Член 15

- (1) Усниот дел од испитот се полага најдоцна осум дена по завршување на последниот писмен испит.
- (2) Кандидатот усниот испит го полага пред сите членови или најмалку пред мнозинство од членовите на Испитната комисија.
- (3) Кандидатот усниот испит не може да го полага пред еден или двајца членови на Испитната комисија.
- (4) Усниот дел од испитот е јавен.

Член 16

- (1) По завршувањето на испитот, според резултатот што кандидатот го покажал на усниот дел, Испитната комисија со мнозинство гласови одлучува дали кандидатот го положил со успех, го положил или не го положил испитот.
- (2) Претседателот на Испитната комисија, по завршувањето на испитот му го соопштува резултатот на кандидатот.
- (3) За положениот испит Министерството за правда на кандидатот кој го положил испитот, му издава уверение за положен испит, кое го потпишува претседателот на Испитната комисија.

Член 17

- (1) Кандидатот кој не положил повеќе од два предмети, не го положил испитот.
- (2) Кандидатот на кој му останало да полага уште еден или два предмети од предметите од членот 6 став (3) на овој закон, може да полага поправен испит.
- (3) Ако кандидатот не положил предмет за кој се полага писмен и устен дел од испитот, поправен испит од тој предмет полага писмено и усно.
- (4) Кандидатот може поправниот испит да го полага најдоцна во рок од шест месеца.
- (5) Ако кандидатот поправниот испит не го положи во рокот од ставот (4) на овој член се смета дека не го положил испитот.

Член 18

(1) Кандидатот кој во целост не го положил испитот може повторно да го полага по истекот на шест месеца сметано од претходното полагање.

(2) Кандидатот кој не го положил испитот по вторпат може испитот да го полага по истекот на една година сметано од претходното полагање.

(3) На кандидатот кој не го положил испитот министерот за правда може да му одобри повторно полагање на испитот во рок пократок од рокот предвиден во ставовите (1) и (2) на овој член, ако за тоа постојат особено оправдани причини (болест, школување во странство и слично).

Член 19

(1) Кандидатот кој нема да дојде во определениот ден на полагање на испитот или пред почетокот на испитот изјави дека се откажува од полагањето, се смета дека испитот не го полага.

(2) Кандидатот кој нема да се јави на полагање на писмениот дел по еден од предметите по кои се полага и писмен дел од испитот, а го започнал полагањето на испитот или кој во текот на полагањето без оправдани причини се откажал од испитот, се смета дека не го положил испитот.

(3) Кандидатот кој во текот на полагањето без оправдани причини се откажал од полагањето на испитот по определен предмет, се смета дека не го положил испитот по тој предмет.

Член 20

(1) Ако во текот на полагањето на испитот настанат оправдани причини поради кои кандидатот не може да го продолжи полагањето на испитот (болест, школување во странство и слично), ќе се прекине испитот за определено време, кое не може да биде подолго од шест месеца.

(2) Решение за продолжување на испитот донесува Испитната комисија по молба на кандидатот. Молбата се поднесува во рок од осум дена од престанокот на причините за одлагање на испитот, но најдоцна во рок од шест месеца.

(3) Ако кандидатот не поднесе молба за продолжување на испитот во рокот определен во ставот (2) на овој член ќе се смета дека испитот не го положил.

(4) Против решението на Комисијата од ставот (2) на овој член кандидатот може да поднесе жалба до министерот за правда. Министерот за правда донесува решение против кое може да се поведе управен спор пред надлежниот суд во рок од 30 дена од денот на приемот на решението.

(5) Во продолжувањето на испитот, кандидатот не го полага оној дел од испитот што го полага до одлагањето.

Член 21

На приправник кој нема да го положи испитот во рок од две години, му престанува својството на приправник во судот, јавното обвинителство, државниот правобранител и народниот правобранител.

Член 22

(1) На претседателот, членовите, замениците и секретарот на Испитната комисија им припаѓа надоместок за работата во Испитната комисија.

(2) Исплатата на надоместокот на Комисијата за полагање на правосуден испит се врши од сметката на сопствени приходи на министерството за правда од уплатите на средствата од кандидатите кои полагаат испит.

(3) Висината на надоместокот ја определува министерот за правда.

(4) Трошоците за полагање на испитот и на поправниот дел од испитот ги сноси кандидатот доколку институцијата каде што е вработен не ги плати.

Член 23

(1) Министерот за правда ја утврдува висината на реално направените трошоци за полагање на испитот, неопходни за спроведување на писмениот дел од испитот, изготвување и копирање на материјали и покани и изготвување на уверенија.

(2) Трошоците за полагање на испитот и на поправниот дел од испитот се уплатуваат на сметката на сопствени приходи на Министерството за правда.

(3) Ако трошоците не се уплатени на соодветна сметка на Министерството за правда, најдоцна 15 дена пред денот определен за почеток на испитната сесија, на кандидатот нема да му се дозволи полагање на испитот.

(4) Ако кандидатот во рок од една година од денот на уплатата на средствата не го полага испитот, уплатените средства се враќаат согласно со закон.

III. Преодни и завршни одредби

Член 24

Со испитот, во смисла на овој закон, се изедначува судскиот или адвокатскиот испит, положен според прописите на Законот за правосудниот испит („Службен весник на СРМ” број 26/80 и 7/88), како и другите испити кои според поранешните прописи биле изедначени со судскиот или адвокатскиот испит.

Член 25

Со лицата кои положиле испит се изедначуваат и лицата од членот 24 на Законот за правосудниот испит („Службен весник на СРМ” број 26/80 и 7/88) на кои им е признаено тоа право.

Член 26

Подзаконските акти предвидени со овој закон ќе се донесат во рок од три месеца од денот на влегувањето во сила на овој закон.

Член 27

Дипломираните правници кои до денот на започнувањето на примената на овој закон се стекнале со право да полагаат испит, имаат право испитот да го полагаат според прописите што важеле до денот на започнувањето на примената на овој закон.

Член 28

Со денот на започнувањето на примената на овој закон престанува да важи Законот за правосудниот испит („Службен весник на СРМ” број 26/80 и 7/88).

Член 29

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија”, а ќе започне да се применува од 1 јануари 2010 година.

L I G J

PËR PROVIMIN E JURISPRUDENCËS

I. Dispozita të përgjithshme

Neni 1

Me këtë ligj rregullohen kushtet dhe mënyra e zbatimit të procedurës për dhënien e provimit të jurisprudencës (në tekstin e mëtejshëm: provimi) të juristëve të diplomuar në fakultetin juridik (në tekstin e mëtejshëm: juristë të diplomuar).

Neni 2

Provimi jepet për shkak të kontrollimit të aftësisë profesionale të juristëve të diplomuar për zbatimin në mënyrë pavarur të rregullave dhe kryerjen e punëve

juridike për të cilat me ligj ose dispozitë tjetër është paraparë ky kusht dhe mënyra e kryerjes së praktikës së juristëve të diplomuar.

Neni 3

Të drejtën e dhënies së provimit e fitojnë juristët e diplomuar të cilët kanë punuar në punë juridike në gjykatë, Prokurori Publike, Avokatin e Shtetit, Avokatin e Popullit, organet tjera shtetërore, organet e njësive të vetadministrimit lokal, shoqëri tregtare dhe persona tjerë juridikë dhe shoqata të qytetarëve.

Neni 4

(1) Gjykatat, Prokuroria Publike, Avokati i Shtetit dhe Avokati i Popullit, mund të pranojnë në praktikë juristë të diplomuar të cilët janë në punë në organet tjera shtetërore, organet e njësive të vetadministrimit lokal, shoqëri tregtare dhe persona tjerë juridikë dhe shoqata të qytetarëve, pas kontrollimit të paraparë të njohurive praktike, nëse praktika u nevojitet për aftësim profesional dhe për fitimin e kushteve për dhënien e provimit.

(2) Gjykatat, Prokuroria Publike, Avokati i Shtetit dhe Avokati i Popullit, me akt i rregullojnë kriteret për pranimin e juristëve të diplomuar në praktikë të cilët nuk punojnë te organet nga paragrafi (1) i këtij neni, nëse praktika u nevojitet për aftësim profesional dhe për fitimin e kushteve për dhënien e provimit.

(3) Praktika nga paragrafët (1) dhe (2) të këtij neni zbatohet pandërprerë, me orar të plotë pune dhe zgjat dy vite.

II. Kushtet dhe mënyra e zbatimit të provimit

Neni 5

(1) Provimin mund ta japin personat të cilët janë juristë të diplomuar me arsim të kryer të lartë katërvjeçar të studimeve juridike, me punë prej së paku dy vitesh në punë juridike në gjykatë, prokurori publike, avokat të shtetit, avokat të popullit, avokat, notar dhe përmbarues.

(2) Provimin mund ta japin edhe personat të cilët janë juristë të diplomuar me arsim të kryer të lartë katërvjeçar të studimeve juridike, me punë prej së paku tre vitesh në punë juridike në organe tjera shtetërore, organet e njësive të vetadministrimit lokal, shoqëri tregtare dhe persona tjerë juridikë dhe shoqata të qytetarëve.

(3) Provimin mund ta japin personat të cilët janë juristë të diplomuar të cilët kanë studiuar sipas Deklaratës së Bolonjës dhe kanë 300 kredi sipas sistemit evropian i transferit të kredive (SETK), me punë prej së paku një viti në punë juridike në gjykatë, prokurori publike, avokat të shtetit, avokat të popullit, avokat, notar dhe përmbarues.

(4) Provimin mund ta japin edhe personat të cilët janë juristë të diplomuar të cilët kanë studiuar sipas Deklaratës së Bolonjës dhe kanë 300 kredi sipas sistemit evropian të transferit të kredive (SETK), me punë prej së paku dy vitesh në punë juridike në organe të tjera shtetërore, organet e njësive të vetadministrimit lokal, shoqëri tregtare dhe persona tjerë juridikë dhe shoqata të qytetarëve.

(5) Koha e kaluar në praktikë për shkak të aftësimit profesional në gjykatë, prokurori publike, avokat të shtetit, avokat të popullit, avokat, notar dhe përmbarues në pajtim me ligjin, lidhur me kushtet për dhënien e provimit konsiderohet si kohë e kaluar në punë në ato organe.

Neni 6

(1) Provimi përbëhet nga pjesa me shkrim dhe me gojë.
(2) Pjesa me shkrim e provimit, jepet për lëndët e drejta penale dhe civile.

(3) Pjesa me gojë e provimit jepet për lëndët:

1) e drejta penale (e drejta penale materiale dhe procedurale);

2) e drejta civile (e drejta civile materiale dhe procedurale);

3) e drejta tregtare;

4) e drejta e punës dhe

5) rregullimi kushtetues i Republikës së Maqedonisë, organizimi i gjykatës dhe e drejta administrative, e drejta e Unionit Evropian, Konventa evropiane për mbrojtjen e të drejtave dhe lirive themelore të njeriut dhe Gjykata Evropiane për të Drejtat e Njeriut.

Neni 7

(1) Provimi jepet sipas programit në të cilin përfshihen lënda, dispozitat dhe literatura juridike.

(2) Programin për dhënien e provimit për lëndët nga neni 5 i këtij ligji, e miraton ministri i Drejtësisë.

Neni 8

(1) Provimi jepet para Komisionit të Provimit të përbërë nga kryetari dhe katër anëtarë dhe zëvendësit e tyre, të cilët emërohen nga radhët e juristëve të dalluar të praktikës dhe nga profesorët universitarë të drejtësisë dhe sekretari i Komisionit nga radhët e të punësuarve në Ministrinë e Drejtësisë.

(2) Kryetari, anëtarët e Komisionit të Provimit dhe zëvendësit e tyre të cilët pyesin për lëndët nga neni 5 i këtij ligji si dhe sekretari, doemos duhet ta kenë provimin e dhënë.

(3) Kryetarin, anëtarët e Komisionit të Provimit, zëvendësit e tyre dhe sekretarin i emëron ministri i Drejtësisë, në pajtim me parimin e përfaqësimit të drejtë dhe përkatës të të gjitha bashkësive.

(4) Në aktvendimin për emërimin e kryetarit, anëtarëve të Komisionit të Provimit dhe zëvendësve të tyre, caktohen edhe lëndët për të cilat ata do t'i pyesin kandidatët.

(5) Mandati i kryetarit, i anëtarëve të Komisionit të Provimit dhe zëvendësve të tyre dhe sekretarit, zgjat dy vite me të drejtë rizgjedhjeje.

Neni 9

Punët profesionale dhe administrative të Komisionit të Provimit, i kryen Ministria e Drejtësisë.

Neni 10

Provimi jepet në sesionin e provimit, të shkurtit, prillit, qershorit, tetorit dhe dhjetorit.

Neni 11

(1) Kërkesën për dhënien e provimit, kandidati e dorëzon në Ministrinë e Drejtësisë.

(2) Me kërkesën për dhënien e provimit, kandidati është i obliguar që të dorëzojë dëshmi për plotësimin e kushteve për dhënien e provimit, të përcaktuara me këtë ligj.

Neni 12

(1) Ministri i Drejtësisë ose personi i autorizuar prej tij, me aktvendim përcakton nëse kandidati i plotëson kushtet për dhënien e provimit.

(2) Kundër aktvendimit me të cilin është refuzuar kërkesa për dhënien e provimit, mund të ngritët kontest administrativ para gjykatës kompetente, në afat prej 30 ditësh nga dita e pranimit të aktvendimit.

Neni 13

(1) Kandidatit të cilit i është lejuar kërkesa për dhënien e provimit, i caktohet koha dhe vendi i dhënies së provimit, ndërsa kandidati njoftohet në afat prej tetë ditësh para dhënies së provimit.

(2) Kandidatit doemos duhet t'i mundësohet që ta japë provimin, në afat prej dy muajsh nga dita e parashtrimit të kërkesës për dhënien e provimit.

(3) Kandidati është i obliguar që ta paraqesë provimin nga 1 deri më 15 të muajit paraprak (janar, mars, maj, shtator dhe nëntor).

Neni 14

(1) Provimi fillon të jepet me pjesën me shkrim të provimit.

(2) Kandidati i cili nuk e ka dhënë pjesën me shkrim të provimit, nuk e fiton të drejtën për ta dhënë pjesën me gojë të provimit.

(3) Pjesa me shkrim përbëhet nga përpilimi i vendimit ose të ndonjë akti procedural (ankesë, padi, aktgjykim dhe ngjashëm) në lëndën konkrete të së drejtës penale dhe civile.

(4) Gjatë dhënies së pjesës me shkrim të provimit, kandidati mund të shërbehet vetëm me ligje dhe dispozita tjera, në të cilat nuk janë përfshirë sqarime, komente dhe ngjashëm.

(5) Kandidatit i cili gjatë dhënies së pjesës me shkrim të provimit, shërbehet me mjete të palejueshme (ligje me koment dhe sqarim, telefon celular, mjete të përgatitura paraprakisht dhe ngjashëm) ose kontakton me persona tjerë, nuk do t'i lejohet dhënia e mëtejme e provimit në atë sesion të provimit.

(6) Koha e punimit të detyrës me shkrim, veças për çdo lëndë është nga katër orë pandërprerë.

(7) Pjesa me shkrim e provimit vlerësohet me notën: e ka dhënë me sukses, e ka dhënë dhe nuk e ka dhënë.

Neni 15

(1) Pjesa me gojë e provimit jepet më së voni tetë ditë pas përfundimit të provimit të fundit me shkrim.

(2) Kandidati provimin me shkrim e jep para të gjithë anëtarëve, ose së paku para shumicës së anëtarëve të Komisionit të Provimit.

(3) Kandidati provimin me gojë nuk mund ta japë para një ose dy anëtarëve të Komisionit të Provimit.

(4) Pjesa me gojë e provimit është publike.

Neni 16

(1) Pas mbarimit të provimit, sipas rezultatit që e ka treguar kandidati në pjesën me gojë, Komisioni i Provimit me shumicë votash vendos vallë kandidati e ka dhënë provimin me sukses, e ka dhënë provimin ose nuk e ka dhënë provimin.

(2) Kryetari i Komisionit të Provimit, pas mbarimit të provimit ia kumton rezultatin kandidatit.

(3) Për provimin e dhënë, Ministria e Drejtësisë kandidatit i cili e ka dhënë provimin, i lëshon certifikatë për provimin e dhënë, të cilin e nënshkruan kryetari i Komisionit të Provimit.

Neni 17

(1) Kandidati i cili nuk i ka dhënë më shumë se dy lëndë, nuk e ka dhënë provimin.

(2) Kandidatit të cilit i ka mbetur që t'i japë edhe një ose dy lëndë nga lëndët e nenit 6 paragrafi (3) të këtij ligji, mund të japë riprovim.

(3) Nëse kandidati nuk e ka dhënë lëndën për të cilën jepet pjesa me gojë dhe me shkrim e provimit, riprovimin për atë lëndë e jep me shkrim dhe me gojë.

(4) Kandidati mund ta japë riprovimin, më së voni në afat prej gjashtë muajsh.

(5) Nëse kandidati nuk e jep riprovimin në afatin kohor nga paragrafi (4) i këtij neni, konsiderohet se nuk e ka dhënë provimin.

Neni 18

(1) Kandidati i cili në tërësi nuk e ka dhënë provimin, mund ta japë përsëri pas kalimit të gjashtë muajve, duke llogaritur nga provimi paraprak.

(2) Kandidati i cili nuk e ka dhënë provimin për herë të dytë, mund ta japë provimin pas kalimit të një viti duke llogaritur nga provimi paraprak.

(3) Kandidatit i cili nuk e ka dhënë provimin, ministri i Drejtësisë mund t'i lejojë që përsëri ta japë provimin, në afat më të shkurtër nga ai i paraparë në paragrafët (1) dhe

(2) të këtij neni, nëse për këtë ekzistojnë shkaqe veçanërisht të arsyeshme (sëmundje, shkollim jashtë shtetit e ngjashëm).

Neni 19

(1) Kandidati i cili nuk do të vijë në ditën e caktuar që ta japë provimin, ose para dhënies së provimit deklaron se tërhiqet nga dhënia e provimit, konsiderohet se nuk e ka dhënë provimin.

(2) Kandidati i cili nuk do të paraqitet në pjesën me shkrim në njërin nga lëndët për të cilët jepet edhe pjesa me shkrim e provimit, ndërsa e ka filluar dhënien e provimit ose i cili gjatë dhënies së provimit pa shkaqe të arsyeshme është tërhequr nga provimi, konsiderohet se nuk e ka dhënë provimin.

(3) Kandidati i cili gjatë dhënies së provimit pa shkaqe të arsyeshme është tërhequr nga dhënia e provimit për një lëndë të caktuar, konsiderohet se nuk e ka dhënë provimin për atë lëndë.

Neni 20

(1) Nëse gjatë dhënies së provimit ndodhin shkaqe të arsyeshme për shkak të së cilave kandidati nuk mund ta vazhdojë dhënien e provimit (sëmundje, shkollim jashtë shtetit e ngjashëm), do të ndërpritet provimi për një kohë të caktuar, e cila nuk mund të jetë më e gjatë se gjashtë muaj.

(2) Aktvendimin për vazhdimin e provimit e miraton Komisioni i Provimit me lutjen e kandidatit. Lutja parashtrohet në afat prej tetë ditësh nga pushimi i shkaqeve për shtyrjen e provimit, por më së voni në afat prej gjashtë muajsh.

(3) Nëse kandidati nuk parashtron lutje për vazhdimin e provimit në afatin e përcaktuar në paragrafin (2) të këtij neni, do të konsiderohet se nuk e ka dhënë provimin.

(4) Kundër aktvendimit të Komisionit nga paragrafi (2) i këtij neni, kandidati mund të parashtrorë ankesë të ministri i Drejtësisë. Ministri i Drejtësisë miraton aktvendim kundër të cilit mund të ngritet kontest administrativ para gjykatës kompetente, në afat prej 30 ditësh nga dita e pranimit të aktvendimit.

(5) Në vazhdimin e provimit, kandidati nuk e jep atë pjesë të provimit të cilin e ka dhënë deri në prolongim.

Neni 21

Praktikantit i cili nuk do ta japë provimin në afat prej dy vitesh, i pushon statusi si praktikant në gjykatë, prokurori publike, avokat të shtetit ose avokat të popullit.

Neni 22

(1) Kryetarit, anëtarëve, zëvendësve dhe sekretarit të Komisionit të Provimit, u takon kompensim për punën në Komisionin e Provimit.

(2) Pjesa e kompensimit të Komisionit për dhënien e provimit të jurisprudencës, bëhet nga llogaria e të hyrave të veta të Ministrisë së Drejtësisë nga pagesa e mjeteve të kandidatëve të cilët japin provim.

(3) Lartësinë e kompensimit e përcakton ministri i Drejtësisë.

(4) Shpenzimet për dhënien e provimit dhe pjesën e riprovimit, i bart kandidati nëse nuk i paguan institucioni ku është i punësuar.

Neni 23

(1) Ministri i Drejtësisë e përcakton lartësinë e shpenzimeve reale të bëra për dhënien e provimit, të domosdoshme për zbatimin e pjesës me shkrim të provimit, përgatitjen dhe kopjimin e materialit dhe ftesave dhe përgatitjen e certifikatave.

(2) Shpenzimet për dhënien e provimit dhe të pjesës së riprovimit, paguhen në llogarinë e të hyrave të veta të Ministrisë së Drejtësisë.

(3) Nëse shpenzimet nuk janë paguar në llogarinë përkatëse të Ministrisë së Drejtësisë, më së voni 15 ditë para ditës së caktuar për fillimin e sesionit të provimeve, kandidatit nuk do t'i lejohet dhënia e provimit.

(4) Nëse kandidati në afat prej një viti nga dita e pagimit të mjeteve nuk e jep provimin, mjetet e paguara kthehen në pajtim me ligjin.

III. Dispozita kalimtare dhe përfundimtare

Neni 24

Me provimin, sipas këtij ligji, barazohet provimi gjyqësor ose provimi i avokatit, i dhënë sipas dispozitave të Ligjit për provim të jurisprudencës ("Gazeta zyrtare e RSM-së" numër 26/80 dhe 7/88), si dhe provimet tjera të cilat sipas dispozitave të përparshme kanë qenë të barazuara me provimin për gjykatës ose provimin e avokatit.

Neni 25

Me personat të cilët e kanë dhënë provimin, barazohen edhe personat nga neni 24 i Ligjit për provimin e jurisprudencës ("Gazeta zyrtare e RSM-së" numër 26/80 dhe 7/88) të cilëve u është pranuar kjo e drejtë.

Neni 26

Aktet nënligjore të parapara me këtë ligj, do të miratohen në afat prej tre muajsh nga dita e hyrjes në fuqi të këtij ligji.

Neni 27

Juristët e diplomuar të cilët deri në ditën e fillimit të zbatimit të këtij ligji e kanë fituar të drejtën që ta japin provimin, kanë të drejtë që provimin ta japin sipas dispozitave që kanë vlejtur deri në ditën e fillimit të zbatimit të këtij ligji.

Neni 28

Me ditën e fillimit të zbatimit të këtij ligji, shfuqizohet Ligji për provimin e jurisprudencës ("Gazeta zyrtare e RSM-së" numër 26/80 dhe 7/88).

Neni 29

Ky ligj hyn në fuqi në ditën e tetë nga dita e botimit në "Gazetën zyrtare të Republikës së Maqedonisë", kurse do fillojë të zbatohet nga 1 janari 2010.

189.

Vrz основа на член 75 ставови 1 и 2 од Уставот на Република Македонија, претседателот на Република Македонија и претседателот на Собранието на Република Македонија издаваат

У К А З

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ИЗМЕНУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ЛИЧНАТА КАРТА

Се прогласува Законот за изменување на Законот за личната карта, што Собранието на Република Македонија го донесе на седницата одржана на 21 јануари 2010 година.

Бр. 07-282/1
21 јануари 2010 година
Скопје

Претседател
на Република Македонија,
Горге Иванов, с.р.

Претседател
на Собранието на Република
Македонија,
Трајко Вељаноски, с.р.

ЗА К О Н ЗА ИЗМЕНУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ЛИЧНАТА КАРТА

Член 1

Во Законот за изменување и дополнување на Законот за личната карта („Службен весник на Република Македонија“ број 19/2007), во членот 14 зборот „три“ се заменува со зборот „пет“.

Член 2

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.

L I G J PËR NDRYSHIMIN E LIGJIT PËR LETËRNJOFTIM

Neni 1

Në Ligjin për ndryshimin dhe plotësimin e Ligjit për letërnjoftim ("Gazeta zyrtare e Republikës së Maqedonisë" numër 19/2007), në nenin 14 fjala "tre", zëvendësohet me fjalën "pesë".

Neni 2

Ky ligj hyn në fuqi në ditën e tetë nga dita e botimit në "Gazetën zyrtare të Republikës së Maqedonisë".

ВЛАДА НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА 190.

Vrz основа на член 11, точка 7 од Законот за јавните претпријатија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 38/96, 6/02, 40/03, 49/06, 22/07 и 83/09), Владата на Република Македонија, на седницата одржана на 12.01.2010 година, донесе

О Д Л У К А ЗА ДАВАЊЕ СОГЛАСНОСТ НА ГОДИШНАТА ИН- ВЕСТИЦИОНА ПРОГРАМА ЗА 2010 ГОДИНА НА ЈП ХС „ЗЛЕТОВИЦА“-ПРОБИШТИП

1. Со оваа одлука се дава согласност на Годишната Инвестициона програма за 2010 година на ЈП ХС „Злетовица“-Пробиштип бр. 0306-37/1 од 12.01.2010 година, усвоена од Управниот одбор на ова јавно претпријатие.

2. Оваа одлука влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето на „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 51-75/1
12 јануари 2010 година
Скопје

Заменик на претседателот
на Владата на Република
Македонија,
д-р **Васко Наумовски**, с.р.

191.

Vrz основа на член 11, точка 7 од Законот за јавните претпријатија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 38/96, 6/02, 40/03, 49/06, 22/07 и 83/09), Владата на Република Македонија, на седницата одржана на 12.01.2010 година, донесе

О Д Л У К А ЗА ДАВАЊЕ СОГЛАСНОСТ НА ИНВЕСТИЦИО- НАТА ПРОГРАМА НА ЈП СЛУЖБЕН ВЕСНИК НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА ЗА 2010 ГОДИНА

1. Со оваа одлука се дава согласност на Инвестиционата програма на ЈП Службен весник на Република Македонија за 2010 година бр. 01-7269/2 од 24.12.2009 година, усвоена од Управниот одбор на ЈП Службен весник на Република Македонија.

2. Оваа одлука влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето на „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 51/121/1
12 јануари 2010 година
Скопје

Заменик на претседателот
на Владата на Република
Македонија,
д-р **Васко Наумовски**, с.р.

МИНИСТЕРСТВО ЗА ТРУД И СОЦИЈАЛНА ПОЛИТИКА

192.

Врз основа на член 99 став 4 од Законот за социјална заштита („Службен весник на Република Македонија“ бр. 79/2009), министерот за труд и социјална политика донесе

РЕШЕНИЕ ЗА ДАВАЊЕ СОГЛАСНОСТ НА СТАТУТОТ НА ЈУ МЕГУОПШТИНСКИ ЦЕНТАР ЗА СОЦИЈАЛНА РАБОТА ДЕБАР

1. Се дава согласност на Статутот на ЈУ Меѓуопштински центар за социјална работа-Дебар, број 0101-194/9, донесен од Управниот одбор на Јавната установа, на седницата одржана на 09.12.2009 година.

2. Ова решение влегува во сила со денот на донесувањето, а ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр.10-196/1
13 јануари 2010 година
Скопје

Министер,
Цељаљ Бајрами, с.р.

КОМИСИЈА ЗА ХАРТИИ ОД ВРЕДНОСТ

193.

Врз основа на член 194 став 1 и 5 и член 204 став 1 алинеа б) и в), став 4 и став 5, а во врска со член 184 став 1 точка г) од Законот за хартии од вредност („Службен весник на РМ“ број 95/2005, 25/2007 и 07/2008), Комисијата за хартии од вредност, на седницата одржана на ден 11.01.2010 година, донесе

РЕШЕНИЕ

1. СЕ УТВРДУВА неправилност во работењето на издавачот, Земјоделски комбинат Пелагонија АД Битола заради непочитување на одредбите на член 21 од Законот за хартии од вредност, Правилникот за начинот и постапката за запишување на хартии од вредност („Службен весник на Република Македонија“ бр. 122/2006), Одлуката бр.02-933/3 од 30.01.2009 година за продажба (отуѓување) на сопствени акции од основачка емисија, донесена од Собранието на акционери на ЗК Пелагонија и Проспектот за запишување и уплата на хартиите од вредност (Пречистен текст од 05.11.2009 година) односно заради непочитување на времето на запишување на акциите од јавната понуда - продажба на сопствени акции одобрена со Решението бр. 07-2025/9 од 07.12.2010 година на Комисијата за хартии од вредност за давање одобрение за продажба на сопствени акции по пат на јавна понуда.

2. СЕ ПРЕКИНУВА продажбата на сопствени акции по пат на јавна понуда - продажба на 18.000 обични акции со продажна цена од 2.470 денари по акција и вкупна продажна вредност од 44.460.000 денари, одобрена со Решението бр. 07-2025/9 од 07.12.2010 година на Комисијата за хартии од вредност за давање одобрение за продажба на сопствени акции по пат на јавна понуда.

3. СЕ ЗАДОЛЖУВА Земјоделски комбинат Пелагонија АД Битола:

- да ги откаже сите запишувања на сопствени акции предмет на јавната понуда од точка 2 на ова решение и да ги врати сите уплати на купувачите заедно со депозитна камата доколку до приемот на ова решение дошло до запишување и уплата на сопствени акции предмет на јавната понуда од точка 2 на ова решение;

- во рок од 15 дена од денот на приемот на ова решение, да ја отстрани утврдената неправилност со воспоставување на систем на евиденција на временски редослед на запишувачите на акции од јавната понуда од точка 2 на ова решение во рамки на времето на запишување на акциите утврдено со одлуката за продаж-

ба и проспектот за запишување и уплата на хартии од вредност од точка 1 на ова решение и за истото да достави до Комисијата за хартии од вредност соодветен доказ и извештај за преземените мерки за отстранување на утврдената неправилност;

- веднаш по добивањето на ова решение, а најдоцна во рок од 1 работен ден да ја извести јавноста дека се прекинува јавната понуда од точка 2 на ова решение, на ист начин и на исто место како што се објавени проспектот за запишување и уплата на хартиите од вредност и поканата за запишување и уплата на хартиите од вредност од точка 1 на ова решение;

- во рок од 3 работни дена од добивањето на ова решение до Комисијата за хартии од вредност да поднесе барање за давање одобрение за измени на Проспектот.

4. Продажбата на сопствени акции по пат на јавна понуда од точка 2 на ова решение ќе продолжи доколку Комисијата за хартии од вредност позитивно одлучи по барањето за давање одобрение за измени на Проспектот.

5. Жалбата не го одлага извршувањето на решението.

6. Ова решение влегува во сила со денот на донесувањето и истото ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 08-51/5
11 јануари 2010 година
Скопје

Комисија за хартии од вредност
Претседател,
Марина Наќева-Кавракова, с.р.

194.

Врз основа на член 232-а од Законот за хартии од вредност („Службен весник на РМ“ бр.95/2005, 25/2007 и 7/2008), член 13, член 19, член 26, член 53 став 2, член 59 и член 65 од Законот за прекршоците („Службен весник на РМ“ број 62/2006), а во врска со член 158 став 3 и член 160 став 1 од Законот за хартии од вредност, Комисијата за хартии од вредност постапувајќи по барањето за поведување прекршочна постапка број 08-2128/7 од 22-10-2009 година против Акционерско друштво „ОРАНЖЕРИИ“ с. Хамзали Босилово, на седницата одржана на ден 11.01.2010 година го донесе, следното

РЕШЕНИЕ

1. СЕ УТВРДУВА дека Акционерско друштво „ОРАНЖЕРИИ“ с. Хамзали Босилово (целосен назив), АД ОРАНЖЕРИИ Хамзали, Босилово (скратен назив), седиште: ул. „Хамзали“ Босилово, ЕМБС 5613779 и единствен даночен број 4027002132354 и жиро-сметка 300030000052851 депонент банка Комерцијална банка АД Скопје, сторил прекршок со несторување односно навремено не доставило до Комисијата за хартии од вредност и не објавило тековен извештај за ценовно чувствителна информација - заснован залог од прв ред врз недвижен имот на АД Оранжерии село Хамзали, општина Босилово согласно член 158 став 3 и член 160 став 1 од Законот за хартии од вредност.

2. Непостапувањето согласно член 158 став 3 и член 160 став 1 од Законот за хартии од вредност претставува прекршок од член 242 став 1 точка 5 и точка 6 од Законот за хартии од вредност.

3. На Акционерско друштво „ОРАНЖЕРИИ“ с. Хамзали Босилово за сторениот прекршок член 242 став 1 точка 5 и точка 6 од Законот за хартии од вредност му се изрекува ЕДИНСТВЕНА ПРЕКРШОЧНА САНКЦИЈА ОПОМЕНА.

4. Ова решение ќе се објави во „Службен весник на РМ“.

Бр. 08-2128/09 08-89/1
11 јануари 2010 година
Скопје

Комисија за хартии од вредност
Претседател,
Марина Наќева-Кавракова, с.р.

195.

Врз основа на член 232-а од Законот за хартии од вредност, а во врска со член 162 од Законот за хартии од вредност („Службен весник на РМ“ број 95/2005, 25/2007 и 7/2008), како и член 53 став 2, член 59, член 64 и член 42 од Законот за прекршоците („Службен весник на РМ“ број 62/2006), Комисијата за хартии од вредност постапувајќи по Барањето број 08-3498/11 за поведување на прекршочна постапка против Ванчо Поповски, на седницата одржана на ден 22-12-2009 година го донесе, следното

РЕШЕНИЕ

1. ПОСТАПКАТА поведена по Барањето број 08-3498/11 за поведување на прекршочна постапка против Ванчо Поповски со живеалиште на ул. „Поп Богомил“ бр. 1 од Скопје за сторен прекршок согласно со член 242 став 2 од Законот за хартии од вредност СЕ ЗАПИРА.

2. Ова решение влегува во сила со денот на неговото донесување.

3. Ова решение ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 08-2571/5   Комисија за хартии од вредност
22 декември 2009 година   Претседател,
Скопје   **Марина Наќева-Кавракова**, с.р.

**УСТАВЕН СУД НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
196.**

Уставниот суд на Република Македонија, врз основа на членовите 110 и 112 од Уставот на Република Македонија и член 70 од Деловникот на Уставниот суд на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр. 70/1992), на седницата одржана на 13 јануари 2010 година, донесе

ОДЛУКА

1. СЕ УКИНУВААТ член 266-б став 4 точка 4 и став 8 и член 266-г став 12 од Законот за работните односи („Службен весник на Република Македонија“ бр. 62/2005, 106/2008, 161/2008, 114/2009 и 130/2009).

2. Оваа одлука произведува правно дејство од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.

3. Уставниот суд на Република Македонија по иницијатива на Стамен Филипov од Скопје, со Решение У.бр. 20/2009 од 11 ноември 2009 година, поведе постапка за оценување на уставноста на членовите од Законот означен во точката 1 од оваа одлука, затоа што основано се постави прашањето за нивната согласност со Уставот.

4. Судот на седницата утврди дека според член 266-б став 4 точка 4 од Законот, претседателот и член на Прекршочната комисија може да се разреши, ако е осуден со правосилна судска пресуда за кривично дело. Согласно ставот 8 на овој член, членовите на комисијата имаат право на награда за својата работа во Прекршочната комисија што ја определува министерот надлежен за работите од областа на трудот.

Судот на седницата, исто така, утврди дека според член 266-г став 12 од Законот за работните односи, членовите на Комисијата за посредување имаат право на награда за својата работа во комисијата што ја определува министерот надлежен за работите од областа на трудот.

5. Според член 8 став 1 алинеи 1 и 3 од Уставот, основните слободи и права на човекот и граѓанинот признати во меѓународното право и утврдени со Уставот и владеењето на правото се темелни вредности на уставниот поредок на Република Македонија.

Според член 9 став 1 од Уставот, граѓаните на Република Македонија се еднакви во слободите и правата независно од полот, расата, бојата на кожата, националното и социјалното потекло, политичкото и верското уверување, имотната и општествената положба. Според ставот 2 од овој член, граѓаните пред Уставот и законите се еднакви.

Според член 13 став 1 од Уставот, лицето обвинето за казниво дело ќе се смета за невино се додека неговата вина не биде утврдена со правосилна судска одлука, а според член 14 став 1 од Уставот, никој не може да биде казнет за дело кое пред да биде сторено не било утврдено со закон или со друг пропис како казниво дело и за кое не била предвидена казна.

Со Амандманот XX од Уставот, за прекршоци определени со закон, санкција може да изрече орган на државната управа или организација и друг орган што врши јавни овластувања.

Уставот на Република Македонија во делот на одредбите кои се однесуваат на економските, социјалните и културните права, во членот 32 став 1 утврдува дека секој има право на работа, слободен избор на вработување, заштита при работењето и материјална обезбеденост за време на привремена невработеност. Во ставот 2 од овој член од Уставот е утврдено дека секому, под еднакви услови, му е достапно секое работно место, а според ставот 5 од овој член од Уставот, остварувањето на правата на вработените и нивната положба се уредуваат со закон и со колективни договори.

Според член 51 став 1 од Уставот, во Република Македонија законите мораат да бидат во согласност со Уставот, а сите други прописи со Уставот и со закон.

Според член 68 став 1 алинеи 2 и 3 од Уставот, Собранието на Република Македонија донесува закони и дава автентично толкување на законите и ги утврдува јавните давачки.

Според член 91 алинеи 1 и 5 од Уставот, Владата на Република Македонија ја утврдува политиката на извршување на законите и донесува уредби и други прописи за извршување на законите.

Според член 95 став 3 од Уставот, организацијата и работата на органите на државната управа се уредуваат со закон што се донесува со двотретинско мнозинство гласови од вкупниот број пратеници, а според член 96 од Уставот, органите на државната управа работите од својата надлежност ги вршат самостојно врз основа и во рамките на Уставот и законите и за својата работа се одговорни на Владата.

Со Законот за работните односи се уредуваат работните односи меѓу работниците и работодавачите кои се воспоставуваат со склучување на договор за вработување (член 1 став 1).

Оспорената одредба од член 266-б став 4 точка 4 од Законот е поместена во прекршочните одредби со кои се утврдени прекршоците и прекршочните органи. Надлежен орган за изрекување на прекршочните санкции од член 266 став 1 од Законот е надлежниот суд. Согласно член 266-а став 1 за прекршоците утврдени во членовите 264 и 265 од овој закон, прекршочна постапка води и прекршочна санкција изрекува органот на државната управа надлежен за работите од областа на трудот (во натамошниот текст: прекршочна орган).

Согласно ставот 2 на овој член, прекршочната постапка од ставот 1 на овој член пред прекршочниот орган ја води Комисија за одлучување по прекршок (Прекршочна комисија).

Прекршочната комисија одлучува по прекршоците утврдени во овој или друг закон и изрекува прекршочни санкции утврдени со овој закон или друг закон.

Против одлуката за прекршок што ја донел Прекршочниот орган може да се поднесе тужба за поведување управен спор.

Според член 266-б од Законот, прекршочна комисија формира министерот надлежен за работите од областа на трудот. Согласно ставот 2 на овој член, прекршочната комисија е составена од претседател и два члена од редот на државните службеници вработени во органот на државната управа надлежен за работите од областа на трудот. Претседателот на комисијата е дипломиран правник со положен правосуден испит.

Прекршочната комисија се избира за времетраење од три години со право на реизбор на членовите (став 3).

Основите за разрешување на член на Прекршочната комисија се утврдени во ставот 4, меѓу кои е содржана и оспорената точка 4, според која претседателот и член на Прекршочната комисија може да се разреши, ако е осуден со правосилна судска пресуда за кривично дело.

Од содржината на оспорената одредба произлегува дека осудата со правосилна судска пресуда за кривично дело, претставува основа за разрешување на член на Прекршочната комисија. Од тоа како е формулирана одредбата, произлегува дека оспорената одредба се однесува за осуда на кривично дело воопшто, без оглед на неговиот вид, природа или тежина и независно од видот и висината на санкцијата.

Со тоа, според мислењето на Судот, се ограничува по сила на закон правото на членот на Прекршочната комисија да ја врши оваа должност и во случај кога кривичното дело за кое лицето е осудено не е во никаква врска со вршењето на оваа дејност. Ваквата преопшта формулација на оспорената одредба не е доволно прецизна и јасна и како таква не обезбедува правна сигурност на граѓаните, што е еден од елементите на уставниот принцип на владеењето на правото.

Со оглед на тоа што во оспорената одредба од Законот не се наведени ниту видот на кривичните дела, ниту пак изречените санкции кои во конкретен случај би претставувале основ за престанување на мандатот на член на Прекршочната комисија, произлегува дека осудата за кое било кривично дело, на која било кривична санкција е основ за престанок на должноста член на Прекршочната комисија. Поради непрецизност на одредбата, би можело да настане ситуација осудата за кривично дело кое нема никаква врска со должноста член на Прекршочната комисија, да биде основ за престанок на неговиот мандат.

Тргувајќи од наведените причини, според Судот, формулацијата на наведената законска одредба е недоволно прецизна и јасна и како таква не обезбедува правна сигурност на граѓаните, како еден од елементите на принципот на владеењето на правото гарантиран со член 8 став 1 алинеја 3 од Уставот на Република Македонија, поради што оцени дека одредбата од член 266-б став 4 точка 4 од Законот за работните односи не е во согласност со Уставот.

6. Во однос на членот 266-б став 8 како и членот 266-г став 12 од Законот за работните односи, подносителот на иницијативата го оспорува овластувањето на министерот надлежен за работите од областа на трудот да ја определи наградата за членовите на Прекршочната комисија, односно на членовите на Комисијата за посредување, сметајќи дека за тоа во Законот не постојат критериуми и параметри.

Од анализата на оспорените одредби, како и од целината на Законот, произлегува дека навистина во Законот не се содржани критериуми и мерила врз основа на кои надлежниот министер ќе ја определи висината на наградата на членовите на двете комисији. Меѓутоа, она што во конкретниот случај за Судот е спорно е прашањето дали воопшто во Законот треба да биде предвидена награда на државните службеници членови на овие комисији. Имено, имајќи ја предвид одредбата од Амандманот XX на Уставот, произлегува дека со оваа измена на Уставот, на органите на управата им е воведена нова надлежност, надлежност за изрекување на

прекршочни санкции и водење на прекршочна постапка. Оттука произлегува дека водењето на прекршочната постапка и изрекувањето на прекршочна санкција претставува управна функција на органот на државната управа која спаѓа во неговиот делокруг на работа, односно претставува негова надлежност. Според тоа, вршењето на овие управни функции не може да се смета за дополнителна работа на органот и нешто што е надвор од неговите надлежности. Оттука и членувањето на државните службеници во Комисијата за прекршоци, односно во Комисијата за посредување не може да се смета за дополнителен ангажман на државните службеници, туку претставува нивна работна обврска за чие што извршување тие треба да добиваат надомест во вид на плата за извршена работа, а не дополнителен надоместок во вид на награда. Според оценката на Судот, дополнителното парично наградување на државните службеници за извршување на работи што спаѓаат во доменот на надлежноста на органот и се негови управни функции, не е во согласност со начелото на владеењето на правото гарантирано со Уставот.

Поради наведеното Судот оцени дека одредбите од член 266-б став 8 како и членот 266-г став 12 од Законот за работните односи не се во согласност со одредбата од член 8 став 1 алинеја 3 од Уставот на Република Македонија.

7. Врз основа на изнесеното, Судот одлучи како во точката 1 од оваа одлука.

8. Оваа одлука Судот ја донесе во состав од претседателот на Судот д-р Трендафил Ивановски и судиите Наташа Габер – Дамјановска, Исмаил Дарлишта, Лиљјана Ингилизова Ристова, Вера Маркова, Бранко Наумовски, Игор Спиоровски, д-р Гзиме Старова и д-р Зоран Сулејманов.

У.бр. 20/2009
13 јануари 2010 година на Уставниот суд на Република Македонија,
Скопје
Претседател
д-р Трендафил Ивановски, с.р.

197.

Уставниот суд на Република Македонија, врз основа на членовите 110 и 112 од Уставот на Република Македонија и член 70 од Деловникот на Уставниот суд на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија" бр.70/1992) на седницата одржана на 13 јануари 2010 година, донесе

О Д Л У К А

1. СЕ УКИНУВААТ член 7 став 2 алинеите 1 и 3, насловот „VI. Активности што не се сметаат за лобирање“ и член 23 од Законот за лобирање („Службен весник на Република Македонија“ бр.106/2008).

2. Оваа одлука произведува правно дејство од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.

3. Уставниот суд на Република Македонија, на иницијатива на Фондацијата „Институт отворено општество“, Здружението на граѓани „Транспарентност Македонија“ и Здружението на граѓани „Граѓанска асоцијација Мост“, сите од Скопје, со Решение У.бр.232/2008 од 25 ноември 2009 година поведе постапка за оценување на уставноста на одредбите од Законот означен во точката 1 од оваа одлука, затоа што се постави прашањето за нивната согласност со Уставот на Република Македонија.

4. Судот на седницата утврди дека во член 7 став 2 од Законот се определуваат условите за стекнување својство на лобист, при што во алинеја 1 се пропишува дека лобистот мора да има високо образование од областа за која лобира, а во алинеја 3 се определува лобистот да не е казнет, односно да не му е изречена прекршочна санкција за забрана за вршење професија или дејност во областа за која треба да лобира.

Според член 8 став 1 алинеја 3 од Уставот, темелна вредност на уставниот поредок на Република Македонија, покрај другото, е владеењето на правото.

Според член 9 од Уставот, граѓаните на Република Македонија се еднакви во слободите и правата независно од полот, расата, бојата на кожата, националното и социјалното потекло, политичкото и верското уверување, имотната и општествената положба (став 1); граѓаните пред Уставот и законите се еднакви (став 2).

Според член 13 став 1 од Уставот, лицето обвинето за казниво дело ќе се смета за невино се додека неговата вина не биде утврдена со правосилна судска одлука.

Според член 14 став 2 од Уставот, никој не може повторно да биде суден за дело за кое веќе бил суден и за кое е донесена правосилна судска одлука.

Во член 32 од Уставот се определува дека секој има право на работа и слободен избор на вработување (став 1), секому под еднакви услови му е достапно секое работно место (став 2), остварувањето на правата на вработените и нивната положба се уредуваат со закон и со колективни договори (став 5).

Од изнесените уставни одредби произлегува дека секој има право на работа и слободен избор на вработување, на секого мора да му се овозможи достапност на секое работно место под еднакви услови, правата на вработените и нивната положба се уредуваат со закон и со колективни договори независно од полот, расата, бојата на кожата, националното и социјалното потекло, политичкото и верското уверување, имотната и општествената положба, со што се обезбедува темелната вредност на владеењето на правото. Граѓанинот може да трпи правни последици од сторено кривично дело или прекршок само во обем определен со правосилна судска одлука, а не пред тоа и надвор од одлуката.

Со определбата во член 7 став 2 алинеја 1 од Законот лобистот да има високо образование од областа за која лобира, Судот смета дека се врши дискриминација на граѓаните по основ на општествена положба така што граѓаните кои немаат високо образование се дискриминирани затоа што не можат да дадат свој придонес во подготовката на законите. Од тие причини, Судот оцени дека таквата законска одредба не ги обезбедува правата определени во член 32 ставовите 1 и 2, начелото на еднаквоста утврдено во член 9 и темелната вредност на владеењето на правото предвидено во член 8 став 1 алинеја 3 од Уставот.

Во однос на членот 7 став 2 алинеја 3 од Законот, Судот смета дека со него се определува дејноста лобирање да не може да ја врши граѓанин на кој му е изречена кривична или прекршочна санкција забрана за вршење дејност во областа за која треба да лобира, при што таа неможност трае неограничено време, па правната последица од правосилната судска одлука постои и надвор од одлуката, со што неосновано се ограничуваат правата на граѓаните определени во член 32 ставовите 1 и 2. Поради тоа, Судот оцени дека наведената законска одредба не е во согласност со член 13 став 1 и член 14 став 2 од Уставот.

5. Судот на седницата, исто така, утврди дека оспорениот наслов „VI. Активности што не се сметаат за лобирање“ и дека во оспорениот член 23 став 1 од Законот се предвидува дека: „За лобирање, во смисла на овој закон, нема да се сметаат активностите на лицата кои се повикани да учествуваат во процесот на подготвувањето, односно објаснувањето/имплементацијата

на закони или други прописи од страна на законодавната, извршната или локалната власт без оглед дали таа своја активност ја вршат со или без надоместок“. Според оспорениот став 2 од истиот член на Законот, „за лобирање нема да се сметаат и активностите во смисла на ставот 1 од овој член што ги преземаат и правни лица (агенции, институции, здруженија на граѓани од различни области), без оглед дали за таа своја активност примаат надоместок“. Во оспорениот став 3 од истиот член на Законот се определува дека: „Активностите на здруженијата на граѓани согласно со ставот 1 на овој член, кога се однесуваат на застапување на интересите на своите членови или на определени целни групи ако ги вршат без надоместок нема да се сметаат за лобирање согласно со овој закон“.

Имајќи предвид дека насловот на Глава VI и членот 23 од Законот, не обезбедува постоење на еднакви можности за пристап на сите заинтересирани да учествуваат во процесот на подготвување на законите и другите прописи со оглед на тоа дека се работи за дискреционо право на организаторите да покануваат по нивно наоѓање учесници во расправата, Судот смета дека постои можност за евентуална дискриминација и стеснување на кругот на заинтересираните кои имаат право и можност да учествуваат во расправата. Од друга страна, Судот смета дека активностите на здруженијата на граѓаните вршени со надоместок се сметаат за лобирање иако исти такви активности на другите правни лица не се сметаат за лобирање. Фактот што фондациите не се споменати во членот 23 од Законот, со цел да се земат предвид како можни лобисти, Судот го смета за недостаток во оваа законска одредба. Покрај тоа, Судот смета дека оспорениот наслов и членот 23 од Законот не содржат поблиски критериуми за повикување на лицата да учествуваат во процесот на подготвувањето на законите и другите прописи, потоа определуваат активностите на здруженијата на граѓаните вршени со надоместок да се сметаат за лобирање иако таквите активности на другите правни лица не се сметаат за лобирање и неспоменувањето на фондациите во членот 23 од Законот предизвикува сите активности на фондациите да се сметаат за лобирање иако тие може и да не лобираат. Поради тоа, Судот оцени дека означениот наслов и членот 23 од Законот не се во согласност со темелната вредност на владеењето на правото.

6. Врз основа на изнесеното, Судот одлучи како во точката 1 од оваа одлука.

7. Оваа одлука Судот ја донесе со мнозинство гласови во состав од претседателот на Судот д-р Трендафил Ивановски и судиите д-р Наташа Габер-Дамјановска, Исмаил Дарлишта, Лилјана Ингилизова-Ристова, Вера Маркова, Бранко Наумоски, Игор Спироски, д-р Гзиме Старова и д-р Зоран Сулејманов.

У.бр. 232/2008

13 јануари 2010 година на Уставниот суд на Република Скопје

Скопје

Претседател

Македонија,

д-р Трендафил Ивановски, с.р.

www.sivesnik.com.mk
contact@slvesnik.com.mk

Издавач: ЈП СЛУЖБЕН ВЕСНИК НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА, ц.о.-Скопје
бул. "Партизански одреди" бр. 29. Поштенски факс 51.
Директор и одговорен уредник - Тони Трајанов.
Телефон: +389-2-55 12 400.
Телефакс: +389-2-55 12 401.

Претплатата за 2010 година изнесува 9.200,00 денари.
„Службен весник на Република Македонија“ излегува по потреба.
Рок за рекламирање 15 дена.
Жиро-сметка: 300000000188798.
Депонент на Комерцијална банка, АД - Скопје.
Печат: ГРАФИЧКИ ЦЕНТАР ДООЕЛ, Скопје.

ISSN 0354-1622

